Historia SOS -W

W Piotrkowie pierwsza „Klasa Życia” - skupiająca dzieci niepełnosprawne intelektualnie w stopniu umiarkowanym i znacznym powstała 01 lutego 1971 roku. Organizacyjnie przyporządkowana była Szkole Podstawowej Specjalnej nr 17 przeznaczonej dla dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu lekkim. Uczęszczało do niej 14 uczniów, a założycielem i pierwszym nauczycielem była p. Krystyna Kałużniak.
01 września 1978 roku w miejscowości Zalesice oddalonej 5 km od Piotrkowa powstała filia Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Radomsku, którą po kilku miesiącach przyłączono do Szkoły Podstawowej nr 17. Placówka zmienia swój status organizacyjny i w całości tworzy Państwowy Zakład Wychowawczy. W Zalesiach objęto opieką 28 dzieci, które uczęszczały do dwóch „Klas Życia”i mieszkały na miejscu w internacie.
W latach 1980 – 81 władze oświatowe zdecydowały się przenieść Państwowy Zakład Wychowawczy do centrum miasta. Szkołę wraz z internatem umieszczono w zabytkowym budynku poklasztornym z XVII w. przy ulicy Stronczyńskiego 1.
Od dnia 01 września 1981 roku Państwowy Zakład Wychowawczy w Piotrkowie Trybunalskim stanowiła Szkoła Podstawowa Specjalna nr 17 dla dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu lekkim oraz sześć „Klas Życia” i Internat dla dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym i znacznym.
Z dniem 01 września 1984 roku zmieniono nazwę placówki na Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy w skład którego wchodziły:

- Szkoła Podstawowa nr 1 dla dla dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym i znacznym,
- Internat oraz klasy przyszpitalne mieszczące się w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym.

Szkoła Podstawowa Specjalna nr 17 pozostała samodzielną placówką w gmachu przy al. 3 Maja 26.
Stale zwiększająca się liczba wychowanków i złe warunki lokalowe doprowadziły do starań o nową siedzibę dla SOS-W. Idealnym rozwiązaniem był budynek mieszczący się przy al. 3 – go Maja 28/34 (sąsiadujący ze Szkołą Podstawową Specjalną nr 17). Gmach ten powstawał dla Służby Zdrowia lecz kłopoty finansowe nie pozwalały na dokończenie budowy i kilka lat budynek stał pusty.
Staraniem ówczesnego dyrektora p. Mariana Skrzypczyka i władz miejskich powstały plany adaptacyjne budynku na potrzeby SOS-W.
01 września 1997 roku placówka przeprowadziła się do nowego gmachu. Otrzymaliśmy przestronne i widne pomieszczenia w budynku dostosowanym architektonicznie do potrzeb osób niepełnosprawnych.
Szkołę Podstawową Specjalną nr 17 organizacyjnie przyłączono do SOS-W i obie placówki stanowią do dziś jedną instytucję. W 2002 roku władze miasta oddały budynek Szkoły Podstawowej nr 17 właścicielowi (osoba prywatna), a uczniowie tejże szkoły zajęli pomieszczenia na parterze gmachu SOS – W.

W okresie istnienia Specjalnego Ośrodka Szkolno - Wychowawczego funkcję dyrektora sprawowali:

Dyrektorzy SOS - W

- 1981 - 1986 Kazimierz Kaliszewski
- 1986 - 2003 Marian Skrzypczyk
- 2003 - 2008 Małgorzata Błaszczyńska
- 2008 Gabriela Burzyńska

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej Nr 1

- 1981 - 1986 Krystyna Kałużniak
- 1986 - 1997 Anna Dąbrowska

- 1997 - 2003 Maria Kucner
- 2003 - Beata Bąkowska

Kierownicy Internatu

- 1981 - 1986 Tomasz Zawadzki
- 1986 - 1988 Maria Wolska
- 1988 - 1992 Krystyna Stępień
- 1992 - 1994 Elżbieta Niedźwiedzka
- 1994 - 2003 Hieronim Głowacki
- 2003 - 2008 Gabriela Burzyńska
- 2008 Joanna Widawska